

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 24, 2017

Nummer 24, 2017

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:5972](#) 13-11-2017

Boxmeer/handhaving

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:5778](#) 06-11-2017

Maastricht/omgevingsvergunning

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:5668](#) 01-11-2017

Harderwijk/omgevingsvergunning

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:5459](#) 17-10-2017

Mill en Sint Hubert/omgevingsvergunning

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:5458](#) 17-10-2017

Landerd/voorzorgsbeginsel

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:3156](#) 15-11-2017

minister EZ

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:3151](#) 15-11-2017

Utrecht/uitwerkingsplan 'Vleuterweide, Centrum, fase 2'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:3144](#) 15-11-2017

Zeist/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:3017](#) 08-11-2017

Steenbergen/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:3051](#) 08-11-2017

Rijswijk/bestemmingsplan 'Sion - 't Haantje, tweede herziening'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:3014](#) 08-11-2017

Staphorst/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:2999](#) 08-11-2017

HHR Rijnland/vergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:2942](#) 01-11-2017

Midden-Delfland/aanwijzing gemeentelijk monument

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:2805](#) 18-10-2017

A73/nadeelcompensatie

RECHTSPRAAK

Zeist/omgevingsvergunning

Hoofdgebouw. Ontbreken bouwvlak. Planologische aanvaardbaarheid zelfstandige woning.

Naar het oordeel van de Afdeling strekt het plan tot het verbouwen van het bestaande gebouw ertoe om dit te verbouwen tot zelfstandige acht de Afdeling in het bijzonder van belang dat de vloer van de begane grond van het gebouw wordt verhoogd teneinde in de kelder een verblijfruimte met slaapkamers en een badkamer te realiseren. Appellant betoogt terecht dat met het verlenen van deze omgevingsvergunning voor het eerst een zelfstandige woning op het perceel wordt gerealiseerd, terwijl het perceel geen bouwvlak heeft. Het plan is daarom in strijd met de planregels. Het college heeft weliswaar vanwege de strijd met dit artikel gezien of afwijken van het bestemmingsplan op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onderdeel 3°, van de Wabo mogelijk is, maar het heeft daarbij niet onderkend dat het bouwplan niet slechts ziet op enkele bouwkundige uitbreidingen van een met een bouwvergunning gebouwd gebouw dat voor woondoeleinden wordt gebruikt, maar ook op het mogelijk maken van een zelfstandige woning op het perceel. De planologische aanvaardbaarheid, alsmede de ruimtelijke gevolgen daarvan zijn door het college niet expliciet bij de beoordeling betrokken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:3144

Zaaknummer: 201608364/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 3° Wabo

RECHTSPRAAK

Utrecht/uitwerkingsplan 'Vleuterweide, Centrum, fase 2'

Relativiteitsbeginsel en rechtszekerheidsbeginsel. Beroep of bedrijf aan huis. Maximale invulling en parkeerbehoefte. Voorkomen parkeeroverlast.

Het rechtszekerheidsbeginsel heeft onder meer ten doel dat op voorhand voldoende duidelijk is wat een bepaalde planregel mogelijk maakt. Het belang van appellanten is gelegen in een ongestoorde voortzetting van de bedrijfsvoering van het naast het plangebied gelegen winkelcentrum. Zij beogen vanuit dit belang duidelijkheid te krijgen over de voorwaarden waaronder een gebruik van woningen voor tevens een beroep of bedrijf aan huis binnen het plangebied is toegestaan. Derhalve heeft het rechtszekerheidsbeginsel waarop appellanten zich beroepen, mede de strekking hun belangen te beschermen. Artikel 8:69a van de Awb staat er dan ook niet aan in de weg dat het uitwerkingsplan wegens strijd daarmee wordt vernietigd.

Er is niet inzichtelijk gemaakt welke parkeerbehoefte het voorziene gebruik van woningen voor een beroep of bedrijf aan huis en een bed & breakfast bij een representatieve invulling van de maximale mogelijkheden met zich brengt en of en op welke wijze die parkeerbehoefte wordt gelenigd. Daarbij is onvoldoende duidelijk of het voor een dergelijk gebruik benodigde aantal parkeerplaatsen wordt gerealiseerd en in stand gehouden. De Afdeling oordeelt daarom dat het uitwerkingsplan, voor zover daarin bij recht is voorzien in een gebruik van de woningen voor een beroep of bedrijf aan huis en een bed & breakfast, niet is voorbereid met de daarbij te betrachten zorgvuldigheid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:3151

Zaaknummer: 201700571/1/R6

Wetsartikelen: 8:69a Awb

RECHTSPRAAK

Maastricht/omgevingsvergunning

Kruimelgevallenregeling. Stedelijk ontwikkelingsproject. Tijdelijke omgevingsvergunning AZC voor maximaal 250 asielzoekers.

De vraag ligt voor of verweerder toepassing mocht geven aan de kruimelgevallenregeling, gelet op artikel 5, zesde lid, van bijlage II bij het Bor. De rechtbank is van oordeel dat het project géén stedelijk ontwikkelingsproject als bedoeld in het Besluit m.e.r. is, zodat verweerder bevoegd is om met toepassing van artikel 4, onderdelen 9 en 11, van bijlage II bij het Bor af te wijken van het bestemmingsplan. De rechtbank acht hierbij de drie hierna volgende omstandigheden van belang. Het project vindt plaats in een stedelijke omgeving met veel kantoren en woningen/wooncomplexen en twee grote ontsluitingswegen. Verder wordt het project gerealiseerd in een bestaand pand. Ten slotte zijn de milieugevolgen beperkt en is daarmee ook de aard en omvang van de voorziene wijziging van de stedelijke ontwikkeling beperkt.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 06-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:5778

Zaaknummer: SHE 17/1864 en SHE 17/1866

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel a en c Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo, 4 lid 9 en 11 bijlage II Bor en 5 lid 6 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

minister EZ

Niet aanvaardbaar dat de minister de gaswinning voor vijf jaar heeft vastgelegd, terwijl hij de risico's daarvan voor de mensen in het aardbevingsgebied niet heeft beoordeeld.

Uitspraak

De minister van Economische Zaken en Klimaat moet een nieuw besluit nemen over de gaswinning in Groningen. Zijn eerdere besluit om de komende vijf jaar 21,6 miljard kubieke meter per gasjaar te winnen, heeft hij niet goed onderbouwd. Dat oordeelt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in een uitspraak van vandaag (15 november 2017). Zo heeft de minister het risico voor de mensen in het aardbevingsgebied niet genoeg betrokken in zijn motivering. Hij heeft ook niet gemotiveerd waarom de leveringszekerheid als ondergrens is genomen voor de hoeveelheid te winnen gas, ondanks de onzekerheid over de gevolgen. Bovendien heeft hij niet duidelijk gemaakt welke maatregelen mogelijk zijn om de behoefte aan gas te beperken. De minister krijgt een jaar de tijd om een nieuw, beter onderbouwd besluit te nemen. Tot die tijd ligt de gaswinning niet stil. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft in de uitspraak bepaald dat de NAM in de tussenliggende periode gas mag blijven winnen.

Instemmings- en wijzigingsbesluit vernietigd

De Afdeling bestuursrechtspraak heeft zowel het instemmingsbesluit van de toenmalige minister van Economische Zaken van september 2016 als zijn wijzigingsbesluit van mei 2017 vernietigd. Bij dat laatste besluit stond hij toe dat de NAM de komende jaren 21,6 miljard kubieke meter gas per jaar mag winnen uit het Groningenveld. Tegen beide besluiten waren ruim twintig bezwaarmakers in beroep gekomen, waaronder de Groninger Bodem Beweging, individuele burgers, het college van gedeputeerde staten van Groningen en diverse Groningse gemeenten.

Risico's in het aardbevingsgebied

De minister is er in zijn besluiten van uitgegaan dat het niet mogelijk is om de risico's van gaswinning voor de mensen in het aardbevingsgebied te beoordelen. Maar hij heeft de Afdeling bestuursrechtspraak niet van de juistheid van dit standpunt kunnen overtuigen. De minister had in ieder geval nader onderzoek moeten doen naar de mogelijkheden om de risico's in kaart te brengen. Of hij had beter moeten motiveren waarom hij zonder zo'n onderzoek toch instemde met het winningsniveau van 21,6 miljard kubieke meter. De Afdeling bestuursrechtspraak vindt het 'niet aanvaardbaar' dat de minister de gaswinning voor vijf jaar heeft vastgelegd, terwijl hij de risico's daarvan niet heeft beoordeeld. Als die risico's inderdaad niet kunnen worden beoordeeld, 'mag van de minister ten minste worden verwacht dat hij onderzoekt en uiteenzet op welke alternatieve wijze het veiligheidsbelang van de personen in het aardbevingsgebied bij de besluitvorming wordt betrokken', aldus de Afdeling bestuursrechtspraak.

Leveringszekerheid

De minister vindt het belangrijk dat hij met de hoeveelheid te winnen gas kan voldoen aan de vraag naar gas (de leveringszekerheid). De 21,6 miljard kubieke meter per gasjaar is daarvoor toereikend. Naar het oordeel van de Afdeling bestuursrechtspraak heeft de minister de leveringszekerheid terecht in zijn afweging betrokken. Maar omdat het maar de vraag is of het risico van de toegestane gaswinning aanvaardbaar is en omdat de minister de gaswinning voor vijf jaar heeft vastgelegd, had hij wel moeten uitleggen waarom hij heeft vastgehouden aan de leveringszekerheid als ondergrens voor de hoeveelheid te winnen gas. 'De minister had moeten motiveren waarom zich in dit geval geen omstandigheden voordoen die nopen tot het winnen van minder gas dan de voor leveringszekerheid voor die periode benodigde hoeveelheid. Onzekerheden over het risico duren al lang', aldus de Afdeling bestuursrechtspraak. Ook had de minister duidelijkheid moeten bieden over de mogelijkheden die bestaan om de benodigde hoeveelheid gas voor de leveringszekerheid te verminderen.

Voorlopige voorziening

Vanwege de gebreken in de besluiten van de minister heeft de Afdeling bestuursrechtspraak deze besluiten vernietigd. Als hiermee zou worden volstaan, zou het winningsplan uit 2007 weer gaan gelden. Dit zou betekenen dat de NAM een onbeperkte hoeveelheid gas kan winnen. Daardoor zouden bezwaarmakers in een slechtere positie komen dan wanneer de Afdeling bestuursrechtspraak de besluiten niet zou vernietigen. Dat is niet aanvaardbaar. Daarom heeft de Afdeling bestuursrechtspraak in haar uitspraak als tijdelijke maatregel een 'voorlopige voorziening' getroffen. Deze voorziening houdt in dat de gaswinning mag plaatsvinden volgens het laatste wijzigingsbesluit. Dit betekent dat de NAM het komende jaar

voorlopig dus 21,6 miljard kubieke meter gas mag winnen. Deze voorlopige voorziening geldt totdat het nieuwe besluit dat de minister over de gaswinning moet nemen, in werking is getreden.

Gaswinning in Groningen

De NAM wint sinds 1963 gas uit het Groningenveld. De gaswinning vindt plaats in vier regio's in Groningen die bijna allemaal bestaan uit meerdere productielocaties. Het gaat om de regio's Loppersum, Zuid-West, Eemskanaal en Oost. In september 2016 besloot de toenmalige minister van Economische Zaken de totale gaswinning in het Groningenveld van 39,4 miljard kubieke meter in 2015 terug te brengen naar 24 miljard kubieke meter in 2016. In mei 2017 besloot hij dat tot 2021 in totaal niet meer dan 21,6 miljard kubieke meter gas mocht worden gewonnen met ingang van het gasjaar 2017-2018.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:3156

Zaaknummer: 201608211/1/A1

Wetsartikelen: 6 Mijnbouwwet, 34 Mijnbouwwet en 36 Mijnbouwwet

RECHTSPRAAK

Boxmeer/handhaving

Rechtbank legt zelf een last onder dwangsom op wegens organiseren openbare feesten in strijd met het bestemmingsplan.

Casus

Afwijzing verzoek om handhaving tegen een horecabedrijf dat in strijd met het bestemmingsplan openbare feesten en partijen houdt. Verweerder heeft het verzoek afgewezen omdat handhaven volgens hem te ver gaat.

Rechtsvraag

Heeft verweerder kunnen afzien van handhavend optreden?

Uitspraak

Het horecabedrijf is in overtreding en verweerder is verplicht hiertegen op te treden. Het gebruik als 'horeca categorie 3' voor openbare feesten is een forse overtreding van het bestemmingsplan. Met het enkele vernietigen van de beslissing op bezwaar schieten eisers niets op. De rechtbank legt zelf een last onder dwangsom op aan het horecabedrijf omdat het er niet naar uitziet dat deze overtreding snel wordt opgeheven. De rechtbank gelast het bedrijf de overtreding te beëindigen en niet meer te herhalen door vanaf 1 december 2017 geen openbare feesten meer te houden. Als het bedrijf wel een openbaar feest houdt na 1 december 2017, verbeurt zij een dwangsom van € 5.000 per overtreding met een maximum van € 50.000.

De rechtbank beseft ook dat de gevolgen voor het bedrijf groot zijn. Zij dreigt de dupe te worden van het nalaten van de gemeente. Maar dat hoeft niet. De rechtbank heeft op de zitting met partijen gesproken over een andere oplossing. Het bedrijf kan aan de gemeente vragen om af te wijken van het bestemmingsplan. Dit kan alleen als deze afwijking geen grote gevolgen heeft voor de omgeving. Hiervoor moet een goed geluidsonderzoek worden verricht.

Het is belangrijk om te weten of het bedrijf aan het Activiteitenbesluit kan voldoen, niet alleen

bij de woning van eisers maar ook bij andere woningen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 13-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:5972

Zaaknummer: SHE 17/2146

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel c Wabo en 2.12 lid 1 onderdeel a onder 2 Wabo

RECHTSPRAAK

HHR Rijnland/vergunning

Het gebruik van de sloot door grondschippers en rondvaartboten vervult een maatschappelijke functie door een watersysteem als bedoeld in de Waterwet.

Casus

Intrekking van vergunning ingevolge de Waterwet voor het dempen van oppervlaktewater (een sloot). De sloot wordt gebruikt door grondschippers en rondvaartboten. Het beroep bij de rechtbank is ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld. Appellant betoogt dat de vergunning niet had mogen worden geweigerd/ingetrokken op grond van strijd met de vaarwegfunctie. Voorts dat het belang van belanghebbenden geen belang is dat op grond van de Waterwet bij de belangenafweging kan worden betrokken.

Rechtsvraag

Is de vaarwegfunctie een belang dat behoort tot de doelstellingen van de Waterwet?

Uitspraak

Op grond van de Waterwet moet een vergunning geweigerd worden indien verlening daarvan onverenigbaar is met de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. Het gebruik van de sloot door grondschippers en rondvaartboten vervult een maatschappelijke functie door een watersysteem als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Waterwet. Dit blijkt ook uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Kamerstukken II 2006/07, 30818, 3, p. 90). Dit leidt ertoe dat als een aanvraag om vergunning niet verenigbaar is met de vaarfunctie van het water, de vergunning geweigerd moet worden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:2999

Zaaknummer: 201605084/1/A1

Wetsartikelen: 6.21 Waterwet en 2.1 Waterwet

RECHTSPRAAK

Mill en Sint Hubert/omgevingsvergunning

Met het eisen van een milieueffectrapport wordt invulling gegeven aan het voorzorgsbeginsel.

Casus

Weigering omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) voor het wijzigen van een varkenshouderij in een pluimveehouderij. De vergunning is geweigerd omdat de aangevraagde activiteiten volgens verweerder belangrijke gevolgen hebben voor het milieu als bedoeld in het Besluit milieueffectrapportage milieubeheer (Besluit m.e.r.) en er een milieueffectrapport (m.e.r.) moet worden opgesteld. Daarbij heeft verweerder de weigering gebaseerd op het voorzorgsbeginsel.

Rechtsvraag

Heeft verweerder zich met het oog op het voorzorgsbeginsel terecht op het standpunt gesteld dat een m.e.r. moet worden opgesteld?

Uitspraak

In een uitspraak van 30 mei 2017 (ECLI:NL:RBOBR:2017:2920) heeft deze rechtbank in het VGO-onderzoek in combinatie met de Notitie en het Endotoxinenrapport een indicatie gezien dat sprake kan zijn van een risico voor de volksgezondheid als gevolg van de verspreiding van endotoxinen voor de in het onderzoek genoemde diersoorten. Deze zaak betrof weliswaar een vergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e, van de Wabo, maar dat neemt niet weg dat sprake is van een indicatie voor een risico voor de volksgezondheid. Gelet op deze indicatie heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Dit milieueffectrapport biedt een waarborg dat het uiteindelijke besluit omtrent een vergunning voor de wijziging naar een pluimveehouderij zorgvuldig wordt voorbereid, dat de risico's voor de volksgezondheid goed in kaart worden gebracht en dat alternatieven kunnen worden onderzocht om eventuele onaanvaardbare risico's te beperken. Hiermee wordt invulling gegeven aan het voorzorgsbeginsel.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:5459

Zaaknummer: 16-3833

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel i Wabo en 5.13b lid 1 Bor

RECHTSPRAAK

Landerd/voorzorgsbeginsel

Omgevingsvergunning beperkte milieutoets kan niet worden geweigerd met een beroep op het VWEU of het EVRM. Onjuiste invulling van voorzorgsbeginsel.

Casus

Weigering omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) voor het wijzigen van een geiten- en rundveehouderij. De vergunning is geweigerd met het oog op de gezondheid van omwonenden, ingegeven vanuit het voorzorgsbeginsel. Eisers stellen dat verweerder de OBM niet kan weigeren op grond van het voorzorgsbeginsel omdat dit in strijd is met artikel 5.13b van het Besluit omgevingsrecht. Verweerder beroept zich op artikel 191, tweede lid van het VWEU en artikel 8 van het EVRM.

Rechtsvraag

Kan de vergunning worden geweigerd met een beroep op de VWEU en het EVRM?

Op welke wijze kan verweerder invulling geven aan het voorzorgsbeginsel?

Uitspraak

In het besluit is overwogen dat de in artikel 5.13b van het Besluit omgevingsrecht (Bor) genoemde weigeringsgronden zich niet voordoen. Deze bepaling biedt een limitatief toetsingskader zodat de vergunning moet worden verleend als geen van de weigeringsgronden zich voordoet. Verweerder heeft hiernaast niet de bevoegdheid de OBM te weigeren op een buitenwettelijke grondslag. Dat doet hij wel door zich te beroepen op artikel 191 VWEU en artikel 8 EVRM. Artikel 191 VWEU berust op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen. Dat artikel kan niet als zodanig door particulieren worden ingeroepen om de toepassing van een nationale regeling uit te sluiten. Daarom kan ook verweerder zich niet op dit artikel beroepen. Verder is niet gebleken dat een omwonende een beroep op artikel 8 EVRM heeft gedaan. Het is niet toelaatbaar dat verweerder de reikwijdte van artikel 2.1, eerste lid, onderdeel i van de Wabo (de wetsgrondslag van de OBM) eigenhandig uitbreidt,

terwijl deze uitbreiding niet kenbaar is voor de adressanten van deze verbodsnorm.

Tot slot miskent verweerder dat het nationale wettelijk toetsingskader in artikel 5.13b van het Bor juist wel de mogelijkheid biedt om vanwege een mogelijke strijd met het voorzorgsbeginsel, de OBM te weigeren. Namelijk als verweerder daadwerkelijk vreest dat sprake is van een volksgezondheidsrisico, dan had hij moeten besluiten om een milieueffectrapport (m.e.r.) te laten maken. Risico voor de volksgezondheid is een van de criteria die moet worden betrokken bij de beantwoording van de vraag of een m.e.r. moet worden opgesteld op basis van bijlage III bij Richtlijn 2014/52/EU (de m.e.r.-richtlijn). Hiermee wordt invulling gegeven aan het voorzorgsbeginsel.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:5458

Zaaknummer: 17-536

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel i Wabo, 5.13b Bor, 191 lid 2 VWEU en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Staphorst/bestuursdwang***Geen functionele relatie gelet op planologische regeling. Hekwerk niet vergunningsvrij.***

Ten aanzien van artikel 2, aanhef en twaalfde lid, van bijlage II van het Bor komt bij de uitleg van het begrip functionele relatie, gelet op de jurisprudentie, doorslaggevende betekenis toe aan de voor het perceel geldende planologische regeling. In het onderhavige geval zijn de voor 'Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur' aangewezen gronden, waarop een deel van het hekwerk staat, volgens het bestemmingsplan bestemd voor het behoud, de bescherming en/of het herstel van de landschappelijke en natuurlijke waarden. Dit gedeelte van het perceel wordt in overeenstemming met de bestemming 'Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur' feitelijk gebruikt als grasland. Gelet hierop en met inachtneming van de jurisprudentie, kan, voor zover het hekwerk staat op de als zodanig bestemde gronden, geen functionele relatie worden onderkend met de woning van het perceel, zodat niet wordt voldaan aan de eisen in artikel 2, aanhef en twaalfde lid, van bijlage II van het Bor om omgevingsvergunningvrij te mogen bouwen. Dat de ruimtelijke uitstraling van het grasland op de gronden met de bestemming 'Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur' niet anders is dan de ruimtelijke uitstraling van het grasland op de gronden met de bestemming 'Wonen - 1' omdat het perceel in zijn geheel in gebruik is als grasland, doet hieraan niet af.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:3014

Zaaknummer: 201606273/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel a en c Wabo en 2 aanhef en lid 12 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Steenbergen/bestuursdwang***Strijdig gebruik bewoning zomerhuizen. Seizoenarbeiders. Begrip huishouden.***

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de rechtbank terecht overwogen dat de uitleg van het college van het begrip 'huishouden' niet onredelijk is, waarbij het college het vaste verband, alsmede de continuïteit en onderlinge verbondenheid van onderscheidend belang heeft kunnen achten. Het college heeft daarom kunnen aansluiten bij de definitie van Van Dale die, anders dan de definitie van het CBS, ook het vaste samenlevingsverband voorop stelt. Daarmee wordt de grens van een redelijke uitleg van het begrip 'huishouden' niet overschreden. De rechtbank heeft uit de door het college gehanteerde definitie kunnen afleiden dat de verbondenheid en continuïteit zich ook elders moet manifesteren, bijvoorbeeld op het hoofdverblijf.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:3017

Zaaknummer: 201605136/1/A1

RECHTSPRAAK

Rijswijk/bestemmingsplan ‘Sion - ’t Haantje, tweede herziening’

***Procesbelang. Geluid buiten geluidzone. Woningbouw.
Wijzigingsbevoegdheid. Geluidhinder. Onvoldoende onderzoek.***

De Wgh bevat geen regeling voor de geluidbelasting op gevoelige objecten buiten de zones zoals omschreven in deze wet. Evenwel mag ervan uit worden gegaan dat buiten de geluidzone rond een industrieterrein de geluidbelasting de 50 dB(A) niet te boven mag gaan. Ook de raad onderschrijft dit uitgangspunt en stelt dat dit bij de uitwerking geborgd zal worden. Niet iedere denkbare uitwerking hoeft bij de vaststelling van het moederplan te worden onderzocht. Direct buiten de zone is de geluidbelasting vanwege DSM op een hoogte van 5 meter niet meer dan 50 dB(A) en deze belasting zal minder zijn naarmate de afstand tot de zonegrens groter is. De raad heeft ook gewezen op de mogelijkheid van afschermende bebouwing waardoor de geluidbelasting lager kan uitvallen. Gelet daarop kon de raad zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de goede ruimtelijke ordening er niet aan in de weg staat dat in delen van het plangebied buiten de geluidzone in beginsel gestapelde woningen kunnen worden gerealiseerd.

Het plandeel met de bestemming ‘Woongebied - 2’ ligt grotendeels binnen de geluidzone van DSM. Een klein deel ligt erbuiten. Het onderzoek dat is verricht, ‘Akoestisch onderzoek wegverkeerslawaaï; Bestemmingsplan “Sion - ’t Haantje” - Uitwerkingsplan “Laan van ’t Haantje, Groenrijk en aangrenzend woongebied” van Kuipers Compagnons, 13 augustus 2014 (hierna: akoestisch rapport uitwerkingsplan), betreft alleen de vraag of aan de eisen van de Wgh wordt voldaan. Niet is onderzocht of buiten de zone op een hoogte van meer dan 5 meter de geluidbelasting vanwege DSM beperkt blijft tot het volgens de raad aanvaardbare niveau van 50 dB(A). Evenmin is onderzocht of daartoe waarborgen in de planregles zijn vereist. Nu het plan bij recht buiten de geluidzone gestapelde woningen tot een hoogte van 35 meter toelaat had de raad dit dienen te onderzoeken.

Gelet op het feit dat voor het toepassen van de wijzigings- en afwijkingsbevoegdheden nieuwe besluiten nodig zijn waarbij een afweging moet worden gemaakt en waartegen

rechtsmiddelen kunnen worden aangewend, behoeft de raad niet alle maximale mogelijkheden bij het gebruik van deze bevoegdheden reeds bij de vaststelling van het plan te onderzoeken. Nu evenwel, zoals is bevestigd door de raad en in het deskundigenbericht, in het geheel geen onderzoek is gedaan naar de geluidbelasting op de hoogste verdiepingen bij de toepassing van deze bevoegdheden in dit zeer nabij DSM gelegen plandeel, heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling geen reële afweging kunnen maken of de op dit plandeel betrekking hebbende wijzigings- en afwijkingsbevoegdheden op een ruimtelijk aanvaardbare wijze kunnen worden toegepast.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:3051

Zaaknummer: 201701403/1/R6

RECHTSPRAAK

Midden-Delfland/aanwijzing gemeentelijk monument

Aanwijzing gemeentelijk monument. Monumentale waarde ensemble.

Appellant kan worden toegegeven dat de onderbouwing van de monumentale waarde van het ensemble summier is. Het college heeft het ensemble echter monumentwaardig kunnen vinden vanwege de historische relatie met het in het verleden ter plaatse uitgeoefende agrarische bedrijf. Dat het gebruik van de boerderij en de ouderwoning al sinds 1965 niet meer daarmee overeenkomt, zoals appellant aanvoert, is niet van belang, nu de aanwijzing tot monument strekt tot de bescherming van de ruimtelijk waarneembare situatie en de karakteristieken daarvan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 01-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:2942

Zaaknummer: 201505864/3/A2

Wetsartikelen: 3.16 lid 1 Erfgoedwet

RECHTSPRAAK

Harderwijk/omgevingsvergunning

***Niet indienen zienswijze verschoonbaar. Intentie-overeenkomst.
Afgesloten overeenkomst onredelijk.***

Eisers hebben er zelf voor gekozen afstand te doen van de mogelijkheid om een zienswijze in te dienen tegen de ontwerp-omgevingsvergunning. Deze keuze dient in beginsel voor rekening van eisers te blijven. De met vergunninghouder gesloten intentie-overeenkomst is echter zodanig onredelijk dat in dit geval daarop een uitzondering gemaakt moet worden. De overeenkomst is bijzonder onevenwichtig ten aanzien van eisers, omdat op de vergunninghouder slechts een tijdelijke verplichting rustte om een vergelijkbare woning te vinden, terwijl eisers afstand doen van hun recht om bezwaar te maken en beroep in te stellen. Dit kan voor eisers verstrekende gevolgen hebben, omdat de verleende omgevingsvergunning als grondslag voor onteigening kan dienen. Daarnaast kan op grond van artikel 3.1 Wro geen zienswijze tegen het toekomstige ontwerp-bestemmingsplan voor hun perceel worden ingediend.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 01-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:5668

Zaaknummer: AWB 17/2383 en 17/2688

Wetsartikelen: 8:1 Awb, 6:13 Awb, 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 3 Wabo en 3.10 Wro

RECHTSPRAAK

A73/nadeelcompensatie

Maximale invulling. Abstract karakter. Per schadefactor niet een andere invulling.

Casus

Appellanten zijn eigenaren van in de buurt van de A73-Zuid gelegen woningen te Venlo. Zij hebben de minister ieder verzocht om schadevergoeding krachtens artikel 22 van de Tracéwet in verband met de aanleg van de A74 en de aanpassingen van de A73-Zuid conform het Tracébesluit Rijksweg A74. Appellanten hebben aan de verzoeken ten grondslag gelegd dat zij als gevolg van het Tracébesluit schade in de vorm van een vermindering van de waarde van de woningen hebben geleden. In dit verband hebben zij gesteld dat de geluidsoverlast in en buiten de woningen is toegenomen, dat zij uitzicht op hoge geluidschermen hebben en dat de luchtkwaliteit in de buurt van de woningen is afgenomen door een toename van fijnstof en uitlaatgassen.

De minister heeft zich op het standpunt gesteld dat het onder het oude planologische regime was toegestaan geluidschermen van 15 m op te richten, dat in die situatie eveneens reflectiegeluid had kunnen optreden, dat reflectiegeluid niet goed meetbaar is en dat daarom met dat reflectiegeluid geen rekening kan worden gehouden. Gelet op de uitspraak van de Afdeling van 28 november 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BY4393) dient bij de planologische vergelijking voor de maximale invulling van het oude en het nieuwe planologische regime per schadefactor te worden beoordeeld wat de meest nadelige invulling is. Voor de factor geluid is dat volgens de minister in dit geval de situatie dat de minimaal nodige geluidschermen zijn geplaatst. In lijn daarmee is de minister in dit geval bij het onderzoek naar de geluideffecten van de door het project toenemende verkeersintensiteit voor de oude situatie uitgegaan van schermen van 2 m hoog. De rechtbank acht die benadering niet onjuist, maar is tevens van oordeel dat dit dan ook geldt voor het reflectiegeluid dat door de schermen in de nieuwe situatie wel optreedt, maar in de oude situatie niet.

De minister betoogt dat de rechtbank dat ten onrechte heeft overwogen. Daartoe voert hij aan dat ook voor de schadefactor reflectiegeluid de planologische vergelijking en niet de feitelijke

situatie maatgevend is. Omdat het krachtens het bestemmingsplan was toegestaan ter hoogte van de woningen geluidschermen met een hoogte van 15 m te realiseren, terwijl krachtens het Tracébesluit geluidschermen met een lagere hoogte zijn opgericht, had onder het oude planologische regime evenzeer overlast door reflectiegeluid kunnen ontstaan. Voor reflectiegeluid is geen wettelijke geluidnorm vastgesteld. Daarnaast is deze vorm van geluid niet objectief vast te stellen. Reflectiegeluid en verkeerslawaaï kunnen in technische of kwantitatieve zin niet samen worden beoordeeld, zodat ook niet kan worden beoordeeld of per saldo al dan niet een verslechtering van de geluidssituatie optreedt, aldus de minister.

Rechtsvraag

Van welke maximale invulling moet per schadefactor worden uitgegaan?

Uitspraak

De minister stelt zich niet ten onrechte op het standpunt dat, rekening houdend met de mogelijkheden voor het realiseren van geluidschermen onder het oude planologische regime, het reflectiegeluid in de oude situatie voor appellant sub 1 en anderen op zijn minst in dezelfde mate tot geluidsoverlast had kunnen leiden als in de nieuwe situatie het geval is. Bij de volgens de minister meest ongunstige invulling van het bestemmingsplan – geluidschermen met een hoogte van 15 m – zouden appellant sub 1 en anderen in dit opzicht in de oude situatie zelfs slechter af zijn geweest dan in de nieuwe situatie. Dat laat onverlet dat de door de minister gemaakte planologische vergelijking niet consequent is. In het kader van de schadefactor geluidsoverlast berust deze vergelijking immers op het uitgangspunt dat bij de meest ongunstige invulling van het bestemmingsplan geluidschermen met een hoogte van 2 m zouden zijn opgericht. Hoewel dat uitgangspunt op zichzelf, dat wil zeggen voor deze schadefactor, juist is, kan bij het vaststellen van de voor appellant sub 1 en anderen meest ongunstige invulling van het bestemmingsplan niet tegelijkertijd worden uitgegaan van een bouwhoogte van 15 m – voor de schadefactor aantasting van het uitzicht en de schadefactor geluidsoverlast door reflectiegeluid – en een bouwhoogte van 2 m – voor de schadefactor geluidsoverlast door verkeersbewegingen. Indien de minister voor de ene schadefactor van een bouwhoogte van 15 m uitgaat, mag hij voor de andere schadefactor niet van een bouwhoogte van 2 m uitgaan, maar dient hij diezelfde bouwhoogte ook voor de andere schadefactor als uitgangspunt te nemen. De minister heeft dat echter niet gedaan, omdat hij, zoals de rechtbank heeft overwogen, bij het onderzoek naar de geluideffecten van de door het project toenemende verkeersintensiteit voor de oude situatie is uitgegaan van een bouwhoogte van 2 m. Hoewel het maken van een planologische vergelijking in hoge mate een abstract karakter heeft, kan dat niet zo ver gaan, dat in de oude situatie op dezelfde plaats en hetzelfde moment zowel geluidschermen met een bouwhoogte van 2 m als geluidschermen met een bouwhoogte

van 15 m hadden kunnen staan. De minister mag derhalve niet per schadefactor een andere invulling aan het oude planologische regime geven.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-10-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:2805

Zaaknummer: 201607775/1/A2